

ΣΤΕ 269/2019 [ΝΟΜΙΜΟ ΤΟ ΓΠΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ]

Περίληψη

- Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο αποτελεί τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργανώσεως είτε των ήδη πολεοδομημένων, είτε των προς πολεοδόμηση περιοχών, η οποία διατυπώνεται ύστερα από αξιολόγηση των οικιστικών αναγκών και των επιπτώσεων της πολεοδομικής ρυθμίσεως στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και στους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους. Το ΓΠΣ περιέχει, κατ' αρχήν, γενικούς ορισμούς και κατευθύνσεις, που συνιστούν στρατηγικό σχεδιασμό με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και ρυθμίσεις. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να θεσπίζονται με το ΓΠΣ και ειδικότερες πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι οποίες συνιστούν βασικές επιλογές και αναγκαία στοιχεία της εισαγόμενης με το σχέδιο προτάσεως πολεοδομικής οργανώσεως, αναπόσπαστα συνδεδεμένα με αυτήν. Στην περίπτωση αυτή, η θέσπιση των εν λόγω ρυθμίσεων πρέπει να τεκμηριώνεται με ειδική αιτιολογία.

Η έγκριση του ΓΠΣ, καθώς και οι τυχόν τροποποιήσεις του, πρέπει να συνοδεύονται από ειδική μελέτη, από την οποία να προκύπτει η αξιολόγηση όλων των κατά νόμο στοιχείων, μεταξύ των οποίων και η επίδραση της προτεινόμενης νέας πολεοδομικής οργανώσεως στο περιβάλλον, ενόψει δε της μελέτης αυτής πρέπει να διατυπώνονται και οι κατά νόμον απαιτούμενες γνωμοδοτήσεις.

Επιδιώκεται μεν η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης ΓΠΣ, το στοιχείο όμως αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδης τύπος, υπό την έννοια ότι τυχόν παράλειψή του άγει σε ακυρότητα της όλης διαδικασίας εκπόνησης του ΓΠΣ, δεδομένου ότι οι σχετικές διατάξεις κάνουν λόγο για επιδίωξη συμμετοχής των πολιτών με κάθε πρόσφορο τρόπο (παραθέτοντας ενδεικτικώς κάποιους τρόπους) αλλά χωρίς συγκεκριμένη προβλεπόμενη διαδικασία. Συνεπώς, είναι αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 1337/1983, δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των δημοτών και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του ΓΠΣ.

Τα τμήματα δασών και δασικών εκτάσεων, τα οποία γειτνιάζουν με οικισμούς, όταν κατ' εξαίρεση εντάσσονται στο σχέδιο, χάριν της ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού, διατηρούν υποχρεωτικά αναλλοίωτο το δασικό τους χαρακτήρα, απαγορεύεται δε ως προς αυτούς κάθε άλλη χρήση, πλην της κατά προορισμό χρήσης των δασών, ενώ εφαρμόζονται ως προς αυτά οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Ειδικότερα, η ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων εντός των ορίων οικισμού, καθοριζόμενων κατ' επίκληση του π.δ/τος της 24.4.1985, και δη δασών και δασικών εκτάσεων που βρίσκονται σε αραιοδομημένα ή αδόμετα τμήματα του οικισμού, δεν

εξαιρεί τις εκτάσεις αυτές από το πεδίο εφαρμογής των προστατευτικών διατάξεων του Συντάγματος και του ν. 998/1979. Εντός των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, τα οποία αποτελούν πρόταση μόνο πολεοδομικής οργάνωσης, δεν αποκλείεται να συμπεριλαμβάνονται δάση και δασικές εκτάσεις, επί των οποίων, όμως, έχουν εφαρμογή οι προστατευτικές περί δασών διατάξεις του Συντάγματος και του ν. 998/1979. Το επίμαχο ΓΠΣ καθορίζει "Περιοχή προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων".

Η υπαγωγή του "δάσους της Μηλέας" εντός του ρυθμιστικού πεδίου του επίμαχου ΓΠΣ δεν συνιστά πλημμέλεια του σχεδίου αυτού, η δε προτεινόμενη από το ΓΠΣ επέκταση των ορίων του οικισμού της Μηλέας, δεν θίγει, σε κάθε περίπτωση, τον χαρακτήρα, ούτε περιορίζει την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων που τυχόν θα συμπεριληφθούν στην επέκταση αυτή. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της τη φύση του δάσους της Μηλιάς ως ιδιωτικού και παρανόμως προβλέπει την επέκταση του οικισμού σε αυτό, η δε μεταβολή του προορισμού των δασών προβλέπεται μόνο για τα δημόσια και όχι για τα ιδιωτικά δάση, ενώ η ένταξη δασικού οικοσυστήματος σε σχέδιο πόλης αντίκειται στο άρθρο 24 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Αβάσιμος είναι και ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΓΠΣ καθιερώνει χρήσεις γης εντός του δάσους (εναλλακτικός τουρισμός, προστασία γεωργικής γης και κτηνοτροφίας και προστασία αγροτικού τοπίου), οι οποίες θα οδηγήσουν στον αφανισμό του, εφόσον, κατά τα ήδη εκτεθέντα, οι χρήσεις που επιτρέπονται εντός της "Περιοχής προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων" είναι εκείνες που προβλέπονται στη δασική νομοθεσία, η πλησιέστερη δε προς την περιοχή της Μηλιάς χρήση είναι εκείνη του εναλλακτικού τουρισμού, η οποία είναι συμβατή προς τον χαρακτήρα των εκτάσεων ως δασικών.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χ. Παπανικολάου

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, όπως συμπληρώθηκε με δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Καρπενησίου, το οποίο εγκρίθηκε με την 1086/211/22.2.2011 απόφαση της Γενικής Γραμματέως της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας (ΑΑΠ 50/29.3.2011).
3. Επειδή, η αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς από τους αιτούντες, οι οποίοι φέρονται ότι έχουν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων εμπίπτοντων στην ρυθμιζόμενη με το ανωτέρω Γενικό Πολεοδομικό

Σχέδιο περιοχή και προβάλλουν ότι θίγονται από συγκεκριμένες ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης πράξης. Εξάλλου, οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν, εφόσον προβάλλουν κοινούς λόγους ακυρώσεως, στηριζομένους στην αυτή πραγματική και νομική βάση.

4. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. 2508/1997 “Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της χώρας και άλλες διατάξεις” (Α΄ 124, βλ. και άρθρα 1 και 2 του ν. 1337/1983, Α΄ 33), υπό την ισχύ του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ορίζεται ότι σκοπός του νόμου αυτού είναι “ο καθορισμός των κατευθυντήριων αρχών, των όρων, των διαδικασιών και των μορφών πολεοδομικού σχεδιασμού για τη βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των ευρύτερων περιοχών των πόλεων και οικισμών της χώρας”. Στις διατάξεις αυτές ορίζεται, περαιτέρω, ότι ο σχεδιασμός αυτός πρέπει, μεταξύ άλλων, να κατατείνει στην “ανάδειξη της συνοχής και στην ανασυγκρότηση του αστικού και περιαστικού χώρου”, στη “διασφάλιση της οικιστικής οργάνωσης των πόλεων και οικισμών, με ... την ανακοπή της άναρχης δόμησης, με τον καθορισμό κριτηρίων ανάπτυξης που συντείνουν στη μεγαλύτερη δυνατή οικονομία των οικιστικών επεκτάσεων”, στην αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, καθώς και στην περιβαλλοντική αναβάθμιση των πόλεων, των οικισμών και του περιαστικού αυτών χώρου (παρ. 1). Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πρέπει να εναρμονίζονται “με τις αρχές και κατευθύνσεις του αναπτυξιακού προγραμματισμού και του χωροταξικού σχεδιασμού” και να είναι συμβατοί με τους όρους προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους, στους οποίους περιλαμβάνεται και η διαφύλαξη της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας (παρ. 2). Στις ίδιες διατάξεις ορίζεται, περαιτέρω, ότι ο πολεοδομικός σχεδιασμός πραγματοποιείται σε δύο επίπεδα, στο πρώτο εκ των οποίων περιλαμβάνονται τα ρυθμιστικά σχέδια, τα προγράμματα προστασίας του περιβάλλοντος και, για τον μεν αστικό και περιαστικό χώρο, τα γενικά πολεοδομικά σχέδια, για δε τον εξωαστικό χώρο, τα σχέδια χωρικής και οικιστικής οργάνωσης ανοικτής πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.). Στο άρθρο 4 ορίζεται ότι με το ΓΠΣ καθορίζονται οι ήδη πολεοδομημένες και οι υπό πολεοδόμηση περιοχές, οι προϋφιστάμενοι του έτους 1923 οικισμοί που ευρίσκονται εντός των ορίων του σχεδίου, οι πέριξ πόλεων και οικισμών περιοχές, για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξάπλωσης, συμπεριλαμβανομένων και των περιοχών που έχουν καθορισθεί ως ζώνες οικιστικού ελέγχου, καθώς, επίσης, και τα εγκεκριμένα, κατά τη δημοσίευση του ν. 2508/1997 (13.6.1997), γενικά πολεοδομικά σχέδια. Κατά τις ειδικότερες προβλέψεις των διατάξεων αυτών, στις προς πολεοδόμηση περιοχές, οι οποίες δεν είναι απαραίτητο να είναι συνεχόμενες προς τις πολεοδομημένες, εντάσσονται οι περιοχές, των οποίων η πολεοδόμηση κρίνεται απολύτως αναγκαία για την κάλυψη των οικιστικών και αναπτυξιακών τους αναγκών, μετά από εκτίμηση, ιδίως, της δημογραφικής

εξέλιξής τους, των οικιστικών και εν γένει πολεοδομικών τους συνθηκών και των προοπτικών για την ανάπτυξη παραγωγικών δραστηριοτήτων. Οι πολεοδομημένες περιοχές μπορούν να περιλαμβάνουν ζώνες ανάπτυξης κύριας ή παραθεριστικής κατοικίας ή εγκαταστάσεως άλλων αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, όπως παραγωγικών πάρκων ή ζωνών τουρισμού και αναψυχής (παρ. 3). Με το ΓΠΣ μπορούν, επίσης, να καθορίζονται περιοχές ειδικής προστασίας, οι οποίες δεν προορίζονται για πολεοδόμηση, όπως είναι οι χώροι αρχαιολογικού, αρχιτεκτονικού, ιστορικού ή λαογραφικού ενδιαφέροντος, οι παραθαλάσσιες και παραποτάμιες ζώνες, οι βιότοποι, οι τόποι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, καθώς και ζώνες περιμετρικώς των πόλεων ή οικισμών, για τις οποίες, κατά την εκτίμηση της διοικήσεως, απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής τους εξάπλωσης, κατηγορία στην οποία εμπίπτουν και οι ζώνες οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.) του άρθρου 29 του ν. 1337/1983 (παρ. 4). Για τις προαναφερθείσες περιοχές (πολεοδομημένες, υπό πολεοδόμηση, ειδικής προστασίας, ελέγχου και περιορισμού οικιστικής εξάπλωσης), το ΓΠΣ μπορεί να καθορίζει, περαιτέρω, τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης, τα όρια αρτιότητας και κατατμήσεως, γενικούς όρους δομήσεως, καθώς και πρόσθετα μέτρα ειδικής προστασίας (παρ. 3 και 4). Με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται ότι το ΓΠΣ, το οποίο αποτελείται από χάρτες, σχέδια, διαγράμματα και κείμενα, συνοδεύεται από τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό των ορίων εκάστης πολεοδομικής ενότητας, τη γενική εκτίμηση των αναγκών της σε κοινόχρηστους χώρους και χώρους κοινωφελών εξυπηρετήσεων και περιλαμβάνει τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης, ανάπτυξης, ανάπλασης ή αναμόρφωσης των πολεοδομικών ενοτήτων, των ζωνών ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων και των περιοχών ειδικής προστασίας της ευρύτερης εκτάσεως που καταλαμβάνει. Κατά τις ειδικότερες προβλέψεις των ίδιων διατάξεων, η γενική πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης διαμορφώνεται μετά από συνεκτίμηση της ανάγκης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων εντός του αστικού και περιαστικού χώρου, των κατευθύνσεων των ειδικών και περιφερειακών χωροταξικών σχεδίων ή άλλων μέσων ευρύτερου χωροταξικού σχεδιασμού και των προβλέψεων των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προγραμμάτων οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της περιοχής που αφορά. Λαμβάνονται, επίσης, υπόψη ενδεχόμενες επιπτώσεις των επιμέρους ρυθμίσεων του σχεδίου στο φυσικό, πολιτιστικό και ανθρωπογενές περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής. Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, η πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης αναφέρεται στις χρήσεις γης, στα πολεοδομικά κέντρα, στο κύριο δίκτυο κυκλοφορίας, στην πυκνότητα και στο μέσο συντελεστή δόμησης κατά πολεοδομική ενότητα ή τμήμα της (μόνον για τις οικοδομήσιμες εκτάσεις που καταλαμβάνονται από τα οικοδομικά τετράγωνα της πολεοδομικής ενότητας ή τμήματος της), σε απαγορεύσεις δόμησης και χρήσεων, καθώς και στις γενικές κατευθύνσεις και

στο γενικό πλαίσιο προστασίας των περιοχών ειδικής προστασίας (παρ. 5). Με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται, περαιτέρω, ότι η πολεοδομηση γίνεται κατά οργανικές πολεοδομικές ενότητες, το μέγεθος και τα όρια των οποίων καθορίζονται από το ΓΠΣ με κριτήριο την εξασφάλιση της καλύτερης πολεοδομικής οργανώσεώς τους (παρ. 6). Κατά ρητή, εξάλλου, πρόβλεψη του νόμου, η έγκριση και αναθεώρηση του ΓΠΣ γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας μετά από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (Π.Σ.Χ.Ο.Π.), ενώ, για τη διαδικασία συντάξεως, εγκρίσεως και αναθεωρήσεως του ΓΠΣ, εφαρμόζονται συμπληρωματικώς οι διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 του ν. 1337/1983 (παρ. 10). Περαιτέρω στο άρθρο 3 του ν. 1337/1983 “Επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις” (Α΄ 33, άρθρο 39 του από 14-27.7.1999 π.δ/τος “Κώδικας βασικής πολεοδομικής νομοθεσίας”, Δ΄ 580), που διατηρείται εν ισχύ και μετά τη δημοσίευση του ν. 2508/1997, ορίζεται ότι η κίνηση της διαδικασίας σύνταξης του γενικού πολεοδομικού σχεδίου γίνεται, κατ’ αρχήν, με πρωτοβουλία του οικείου πρωτοβάθμιου οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως ή με κοινή πρωτοβουλία πλειόνων δήμων και κοινοτήτων. Με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται ότι η έναρξη της διαδικασίας κηρύσσεται με υπουργική απόφαση που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ότι με την απόφαση αυτή καθορίζονται τα όρια της περιοχής του γενικού πολεοδομικού σχεδίου, καθώς και ότι, κατά τη διαδικασία που προηγείται της εγκρίσεως του σχεδίου, επιδιώκεται η, κατά το δυνατόν, ευρύτερη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων πολιτών (παρ. 1 και 2). Κατά τη διαγραφόμενη από τις ίδιες διατάξεις διαδικασία, οι πράξεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων περί κινήσεως της διαδικασίας εγκρίσεως ή τροποποιήσεως του σχεδίου, συνοδευόμενες από τα κρίσιμα, κατά την εκτίμησή τους, στοιχεία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι σχετικώς εκπονηθείσες μελέτες, εισάγονται ενώπιον του Νομαρχιακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (βλ. και άρθρο 33 του ν. 4014/2011, Α΄ 209/21.9.2011, με το οποίο η αρμοδιότητα αυτή ανατίθεται στο Σ.Χ.Ο.Π. της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης), το οποίο γνωμοδοτεί επί της συνδρομής των κρίσιμων κατά νόμον προϋποθέσεων για την ένταξη της υπό μελέτη περιοχής στο σχέδιο, δυνάμενο, μάλιστα, να διατυπώνει προτάσεις και παρατηρήσεις για το ειδικότερο περιεχόμενο του σχεδίου (παρ. 4). Με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται, περαιτέρω, ότι ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (και ήδη ο Γενικός Γραμματέας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοικήσεως, βλ. άρθρο 4 παρ. 10 του ν. 2508/1997), μετά από εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου, μπορεί είτε να εγκρίνει το γενικό πολεοδομικό σχέδιο, είτε να απορρίψει με αιτιολογημένη απόφαση την υποβληθείσα πρόταση του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως, είτε να τροποποιήσει την πρόταση, εφόσον κρίνεται ότι η έγκριση του σχεδίου συνεπάγεται δυσανάλογα μεγάλες δαπάνες ή επιβλαβείς συνέπειες για την

- εθνική οικονομία ή την προστασία του φυσικού ή πολιτιστικού περιβάλλοντος ή τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους της χώρας (παρ. 5). Στο εγκρινόμενο γενικό πολεοδομικό σχέδιο περιλαμβάνεται η πρόταση της σχετικής συνταχθείσης μελέτης, συνοδευόμενη από σχετικούς χάρτες, σμίκρυνση των οποίων δημοσιεύεται μαζί με το σχέδιο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (παρ. 6). Στις διατάξεις, τέλος, του άρθρου 5 του ίδιου νόμου (άρθρο 41 του Κ.Β.Π.Ν.), ορίζεται ότι, μετά την έγκριση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου, ακίνητα που ευρίσκονται στις περιοχές επεκτάσεώς του οικοδομούνται κατά τους όρους της εκτός σχεδίου δόμησης, εφόσον αυτοί δεν αντίκεινται σε σχετικές απαγορεύσεις του εγκριθέντος σχεδίου (παρ. 1), ότι οι δημόσιες υπηρεσίες και οι οργανισμοί και επιχειρήσεις κοινής ωφελείας προσαρμόζουν τα προγράμματα και τα σχέδια ανάπτυξης των δικτύων υποδομής τους προς τις σχετικές προβλέψεις και κατευθύνσεις του γενικού πολεοδομικού σχεδίου (παρ. 2), καθώς και ότι επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτων για την υλοποίηση των ρυθμίσεων του σχεδίου βάσει των διατάξεων του ν. 947/1979 “περί οικιστικών περιοχών” (Α΄ 169). Κατ’ εξουσιοδότηση, εξάλλου, των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 1 του ν. 2508/1997 εκδόθηκε η 9572/1845/6.4.2000 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων “Τεχνικές προδιαγραφές μελετών Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων (ΓΠΣ) και σχεδίων οικιστικής οργάνωσης ανοικτής πόλης και αμοιβές μηχανικών για την εκπόνηση μελετών” (Δ΄ 209), με το άρθρο μόνο της οποίας εξειδικεύθηκαν οι στόχοι και το περιεχόμενο των γενικών πολεοδομικών σχεδίων (παρ. ΑΙ) και καθορίσθηκε η, ανά στάδια, δομή της σχετικής μελέτης (παρ. ΑΙΙ). Κατά τις ειδικότερες προβλέψεις της υπουργικής αυτής αποφάσεως, οι μελέτες του ΓΠΣ εκπονούνται σε δύο στάδια, το πρώτο εκ των οποίων περιλαμβάνει “την ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης, τη διάγνωση των προβλημάτων, προοπτικών και τάσεων του νέου Δήμου και τη διατύπωση της κατ’ αρχήν πρότασης ή των εναλλακτικών προτάσεων ρύθμισης της περιοχής”, ενώ, κατά το δεύτερο στάδιο, γίνεται “λεπτομερής επεξεργασία του ΓΠΣ ... με βάση την πρόταση, η οποία θα προκριθεί από τη διευθύνουσα υπηρεσία”.
5. Επειδή, κατά τις ανωτέρω διατάξεις, το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο αποτελεί τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργανώσεως είτε των ήδη πολεοδομημένων είτε των προς πολεοδόμηση περιοχών, η οποία διατυπώνεται ύστερα από αξιολόγηση των οικιστικών αναγκών και των επιπτώσεων της πολεοδομικής ρυθμίσεως στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και στους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους. Το ΓΠΣ περιέχει, κατ’ αρχήν, γενικούς ορισμούς και κατευθύνσεις, που συνιστούν στρατηγικό σχεδιασμό με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και ρυθμίσεις. Κατ’ εξαίρεση, επιτρέπεται να θεσπίζονται με το ΓΠΣ και ειδικότερες πολεοδομικές ρυθμίσεις, οι οποίες συνιστούν βασικές επιλογές και αναγκαία στοιχεία της εισαγόμενης με το σχέδιο προτάσεως πολεοδομικής οργανώσεως, αναπόσπαστα συνδεδεμένα με αυτήν. Στην

περίπτωση αυτή η θέσπιση των εν λόγω ρυθμίσεων πρέπει να τεκμηριώνεται με ειδική αιτιολογία (βλ. ΣτΕ 1641/2018, 2258/2014, 3649/2009 7μ.). Εξάλλου, όπως έχει κριθεί, η έγκριση του ΓΠΣ, καθώς και οι τυχόν τροποποιήσεις του πρέπει να συνοδεύονται από ειδική μελέτη, από την οποία να προκύπτει η αξιολόγηση όλων των κατά νόμο στοιχείων, μεταξύ των οποίων και η επίδραση της προτεινόμενης νέας πολεοδομικής οργανώσεως στο περιβάλλον, ενόψει δε της μελέτης αυτής πρέπει να διατυπώνονται και οι κατά νόμον απαιτούμενες γνωμοδοτήσεις (ΣτΕ 1641/2018, 3058/2015).

6. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την υπ' αριθ. 4478/20.5.2005 αίτησή του ο Δήμος Καρπενησίου υπέβαλε πρόταση στην Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος 2000 - 2006 της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας για την ένταξη του έργου της εκπόνησης μελέτης του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Δήμου Καρπενησίου Ν. Ευρυτανίας, στο Μέτρο 3.5. "Χωροταξία - Πολεοδομία" του ως άνω επιχειρησιακού προγράμματος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000 - 2006. Το έργο εντάχθηκε στο εν λόγω επιχειρησιακό πρόγραμμα με την 11562/7.11.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας. Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Καρπενησίου ανέδειξε, με την 136/9.5.2007 απόφασή του, ως ανάδοχο της μελέτης τη σύμπραξη των μελετητικών γραφείων Γ.. ΜΕΛΕΤΩΝ - Δ.. ΕΠΕ η δε σύμβαση υπογράφηκε στις 31.7.2007. Αντικείμενο της συμβάσεως, κατά το άρθρο 2 αυτής, ήταν η "σύνταξη μελέτης ΓΠΣ σύμφωνα με τον Ν. 2508/97, στα διοικητικά όρια του Δήμου Καρπενησίου, όπως αυτά καθορίστηκαν με τον Ν. 2539/97... για την ταυτόχρονη ρύθμιση του όλου χώρου του Δήμου εντός και εκτός της περιοχής του σχεδίου των οικισμών του". Περαιτέρω, (άρθρο 3) προβλέφθηκε ότι η εκπόνηση της μελέτης θα διεξαγόταν σε δύο στάδια, το πρώτο εκ των οποίων θα περιελάμβανε την ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης, τη διάγνωση των προβλημάτων, προοπτικών και τάσεων του νέου Δήμου καθώς και τη διατύπωση της κατ' αρχήν πρότασης ή των εναλλακτικών προτάσεων ρύθμισης της περιοχής (στάδιο Α). Το δεύτερο, εξάλλου, στάδιο της μελέτης υποδιαιρούνταν σε δύο επιμέρους φάσεις και περιελάμβανε αφενός μεν τη λεπτομερή επεξεργασία του ΓΠΣ από τους μελετητές με βάση τις κατευθύνσεις και την πρόταση που θα προκρινόταν από τη Διευθύνουσα Υπηρεσία (Β1), αφετέρου δε την οριστική διατύπωση της πρότασης όπως θα διαμορφωνόταν μετά τις συμμετοχικές διαδικασίες και τις κατευθύνσεις της Διευθύνουσας Υπηρεσίας (Β2). Μετά την ολοκλήρωση της πρώτης φάσης, η οποία βεβαιώθηκε με το υπ' αριθ. 1205/29.2.2008 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Καρπενησίου, η εκπονηθείσα μελέτη υπεβλήθη προς έγκριση στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου Καρπενησίου, οι οποίες, αφού διατύπωσαν ορισμένες παρατηρήσεις, εισηγήθηκαν όπως το Δημοτικό Συμβούλιο γνωμοδοτήσει θετικά επί του Α' Σταδίου της Μελέτης. Εξάλλου, με το υπ' αριθ. 1560/12.3.2008 έγγραφο του Αντιδημάρχου

Καρπενησίου, το Α1 στάδιο της μελέτης εστάλη στην ΙΔ΄ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, στην 24η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, στην Υπηρεσία Νεότερων Μνημείων και στη Διεύθυνση Δασών, προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους, οι δε ως άνω υπηρεσίες δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις κατά το στάδιο αυτό. Περαιτέρω, με το υπ΄ αριθ. 5173/20.8.2008 έγγραφο του Αντιδημάρχου Καρπενησίου, ζητήθηκε από τους Προέδρους των Τοπικών Διαμερισμάτων του Δήμου Καρπενησίου να απαντήσουν σε ερωτήσεις για τις κοινωνικές υποδομές στα τοπικά διαμερίσματα, στο πλαίσιο της μελέτης για το ΓΠΣ. Το Τοπικό Διαμέρισμα Μηλιάς απάντησε, επί του σχετικού ερωτηματολογίου, ότι διαθέτει διαμερισματικό κατάστημα 200 τ.μ. σε οικόπεδο 600 τ.μ. Στο τέλος του ερωτηματολογίου επισυνάπτεται χειρόγραφο, σύμφωνα με το οποίο “ο οικισμός Μηλιάς δεν έχει διαμερισματικό κατάστημα, διότι δεν είναι τοπικό διαμέρισμα, αλλά οικισμός του τοπικού διαμερίσματος Σελλών”. Με τις 101-2/29.4.2009 αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου δόθηκε εντολή για την έναρξη του Β1 Σταδίου της Μελέτης και παρελήφθη η μελέτη γεωλογικής καταλληλότητας για το Δήμο Καρπενησίου. Το στάδιο Β1 παρελήφθη με το υπ΄ αριθ. 6511/10.8.2009 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας. Με το υπ΄ αριθ. 9344/30.10.2009 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου δόθηκε εντολή για διόρθωση του Β1 Σταδίου και έναρξη του Β2 Σταδίου. Εξάλλου, με το υπ΄ αριθ. 6566/11.8.2009 έγγραφο του Αντιδημάρχου Καρπενησίου εστάλη σε είκοσι πέντε συνολικά υπηρεσίες και φορείς το Β1 στάδιο της μελέτης, προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους. Ούτε κατά τη διαβούλευση αυτή ανέκυψαν διαφωνίες. Επίσης, με το υπ΄ αριθ. 7678/10.9.2009 έγγραφο του Αντιδημάρχου Καρπενησίου προσκλήθηκαν σε συνάντηση που έλαβε χώρα στις 17.9.2009 ημέρα Πέμπτη και ώρα 11:00 πμ στην αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου Καρπενησίου σχετικά με την παρουσίαση του Β1 Σταδίου της Μελέτης είκοσι ένας αποδέκτες, μεταξύ των οποίων οι τοπικοί και δημοτικοί σύμβουλοι του Δήμου Καρπενησίου, το ΤΕΕ, η Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου κ.ά. Το Β2 Στάδιο παρελήφθη με το υπ΄ αριθ. 10778/10.8.2009 έγγραφο της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Καρπενησίου. Με την 368/28.12.2009 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αποφασίστηκε ομόφωνα η οριστική παραλαβή της μελέτης του ΓΠΣ Καρπενησίου και εγκρίθηκαν τα σχέδια και το τεύχος του Β2 Σταδίου, όπως διαμορφώθηκαν μετά τις παρατηρήσεις της Τεχνικής Υπηρεσίας. Με το υπ΄ αριθ. 124798/19.5.2010 έγγραφό της η Ειδική Υπηρεσία Περιβάλλοντος της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΚΑ, αποφάνθηκε ότι το το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου Καρπενησίου εξαιρείται από τη διαδικασία Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης, δυνάμει του άρθρου 3 παρ. 4 της ΚΥΑ ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.2006, διότι έχει ενταχθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα 2000 - 2006 της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση έγκρισης του επίδικου ΓΠΣ δημοσιεύτηκε

- στο φύλλο 50 ΑΑΠ της ΕτΚ την 29.3.2011. Με αυτό ο Δήμος Καρπενησίου οργανώνεται σε 6 πολεοδομικές ενότητες (οι πέντε πρώτες αφορούν την πόλη του Καρπενησίου και η έκτη την πόλη του Καρπενησίου για τις χρήσεις τουρισμός - αναψυχή). Σε άλλες έξι Π.Ε. οργανώνονται οι λοιποί οικισμοί του Δήμου. Ειδικότερα, ο οικισμός της Μηλέας εντάσσεται στην ΠΕ10. Καθορίζονται: α) περιοχές οικιστικής ανάπτυξης, στις οποίες εντάσσονται όλοι οι οικισμοί του Δήμου, καθώς και οι προτεινόμενες επεκτάσεις α' κατοικίας σε ορισμένους εξ αυτών, μεταξύ των οποίων και η Μηλέα (κατά 42 στρ.) (3.1.1). β) Περιοχές Ελέγχου και Περιορισμού Δόμησης (ΠΕΠΔ), οι οποίες περιλαμβάνουν περιοχές προστασίας της γεωργικής γης (3.2.1.) και του αγροτικού τοπίου (3.2.2.), καθώς και περιοχές τουρισμού αναψυχής (3.2.3.) και ανάπτυξης δραστηριοτήτων σχετικά με τον εναλλακτικό τουρισμό (3.2.4), κτηνοτροφικές ζώνες (3.2.5) και περιοχή αθλητικών δραστηριοτήτων και προετοιμασίας αθλητών (3.2.6). γ) Περιοχές Ειδικής Προστασίας (ΠΕΠ) που περιλαμβάνουν περιοχές προστασίας αρχαιολογικών χώρων καθώς και περιοχές προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων, που καλύπτουν το μεγαλύτερο τμήμα του Δήμου, ενώ τμήμα τους στα ανατολικά βρίσκεται εντός του δικτύου "Natura 2000". Στις περιοχές αυτές περιλαμβάνονται, σύμφωνα με το ΓΠΣ, και αγροτεμάχια μη δασικού χαρακτήρα (3.3). Στον χάρτη Π.2.1. του ΓΠΣ αποτυπώνονται οι χρήσεις γης ομαδοποιημένες σε α) πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές που αφορούν ήδη θεσμοθετημένες οικιστικές περιοχές, καθώς και περιοχές επέκτασης για α' κατοικία β) Περιοχές Ελέγχου και Περιορισμού Δόμησης, και γ) Περιοχές Ειδικής Προστασίας που δεν προορίζονται για πολεοδόμηση, για λόγους προστασίας του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος.
7. Επειδή, με την Οδηγία 2001/42/ΕΚ (L197) επιχειρείται η ενσωμάτωση των απαιτήσεων της περιβαλλοντικής προστασίας στα σχέδια και προγράμματα που εκπονούνται από τις εθνικές αρχές σε συγκεκριμένους τομείς δραστηριοτήτων που, κατά την εκτίμηση του κοινοτικού νομοθέτη, έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2012, C - 41/11, Inter - Environnement Wallonie ASBL κατά Region Wallonne, σκέψη 40 κ.ά.). Με την οδηγία εισάγεται διαδικασία εκ των προτέρων εκτιμήσεως των επιπτώσεων που έχουν στο περιβάλλον σημαντικά σχέδια και προγράμματα, στο πλαίσιο υλοποίησης των οποίων εκτελούνται, κατά κανόνα, περισσότερα έργα και αναπτύσσονται πλείονες δραστηριότητες που υπόκεινται στη συνήθη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδοτήσεως. Για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/42/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη εκδόθηκε η 107017/28.6.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 1225), με την οποία καθορίσθηκε η διαδικασία στρατηγικής εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων διαφόρων σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία, λόγω του αντικειμένου τους

- ή της εκτάσεως εφαρμογής τους, τεκμαίρεται ότι έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον (πρβλ. ΣτΕ 3650/2010 Ολ., ΣτΕ 4874/2013, 4013/2013, 1421-2/2013 κ.ά.). Από τη συνδυασμένη, εξάλλου, ερμηνεία των άρθρων 2 περ. α' και 3 παρ. 1 - 4 της οδηγίας 2001/42/ΕΚ συνάγεται ότι στον κανόνα της υπαγωγής στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας των σχεδίων και προγραμμάτων που εκπονούνται ή εγκρίνονται από τις αρχές των κρατών - μελών σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, αφορούν συγκεκριμένους τομείς δραστηριοτήτων όπως είναι η "χωροταξία" ή η "χρήση εδάφους", και προβλέπονται ως υποχρεωτικά από την εθνική νομοθεσία, όπως είναι τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (βλ. παράρτημα Ι της ως άνω κ.υ.α. 107017/28.6.2006) εμπίπτουν, καταρχήν, και σχέδια και προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά τη ρητή, όμως, ειδική πρόβλεψη του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας, το περιεχόμενο της οποίας αποδίδεται με το άρθρο 3 παρ. 4 της κ.υ.α. 107017/28.6.2006, από το πεδίο εφαρμογής της εξαιρούνται "σχέδια και προγράμματα συγχρηματοδοτούμενα κατά τις αντίστοιχες τρέχουσες περιόδους προγραμματισμού για τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθμ. 1260/1999 και (ΕΚ) αριθμ. 1257/1999".
8. Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου "περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία" (L 161, βλ. και τον εκτελεστικό κανονισμό 1685/2000 της Επιτροπής, L 193), ορίζεται ότι, κατά την ανάπτυξη της δράσης της Κοινότητας μέσω των διαρθρωτικών ταμείων, του ταμείου συνοχής και των λοιπών χρηματοδοτικών μηχανισμών, συνεκτιμώνται οι απαιτήσεις για την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος, προς τις οποίες, κατά ρητή πρόβλεψη του άρθρου 12 του κανονισμού, πρέπει να είναι συμβατές και οι επιμέρους χρηματοδοτούμενες από τα ταμεία πράξεις. Στο άρθρο 2 παρ. 5 του κανονισμού προβλέπεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή και τα κράτη - μέλη "μεριμνούν για τη συνέπεια των πράξεων των Ταμείων προς τις λοιπές κοινοτικές πολιτικές και ενέργειες ... καθώς και για την ενσωμάτωση των απαιτήσεων προστασίας του περιβάλλοντος στον ορισμό και την εφαρμογή τους". Εξάλλου, στο άρθρο 9, με τις διατάξεις του οποίου επιχειρείται η αποσαφήνιση των μνημονευόμενων στον κανονισμό κρίσιμων εννοιών, δίδεται ο ορισμός του κοινοτικού πλαισίου στήριξης, το οποίο "διαιρείται σε άξονες προτεραιότητας και εφαρμόζεται μέσω ενός ή περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων", συμβατών, κατά τα ανωτέρω, με την προστασία του περιβάλλοντος, με ρητή αναφορά στους χρηματοδοτικούς πόρους για την υλοποίησή του. Σε συμφωνία με τις διατάξεις του ως άνω Κανονισμού 1260/1999 εισήχθησαν με τον ν. 2860/2000 (Α' 251) αντίστοιχες ρυθμίσεις για τη διαχείριση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Στον νόμο αυτό προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι η διαχειριστική αρχή κάθε επιχειρησιακού προγράμματος του ΚΠΣ "διασφαλίζει τη συμβατότητα των πράξεων που εντάσσονται στο

επιχειρησιακό πρόγραμμα προς το εθνικό και το κοινοτικό δίκαιο, καθώς και τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές και ιδίως όσον αφορά τις διατάξεις για ... την προστασία του περιβάλλοντος” (άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ). Από τις ως άνω διατάξεις της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας συνάγεται ότι κατά τον σχεδιασμό των επιχειρησιακών προγραμμάτων του Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στην ενσωμάτωση των απαιτήσεων περιβαλλοντικής προστασίας. Η ίδια μέριμνα επιδεικνύεται και κατά την εκ μέρους των εθνικών αρχών προπαρασκευή προτάσεων για ένταξη συγκεκριμένων έργων στο οικείο επιχειρησιακό πρόγραμμα, τα οποία, όπως, άλλωστε, και οι υπαγόμενες σε αυτά πράξεις πρέπει, επιπλέον, να είναι απολύτως συμβατές με τις ευρωπαϊκές και εθνικές πολιτικές προστασίας του περιβάλλοντος. Η συμβατότητα, εξάλλου, αυτή, όπως και η ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών απαιτήσεων, αποτελούν κριτήρια επιλεξιμότητας των σχετικών δαπανών, η συνδρομή των οποίων ελέγχεται τόσο κατά το στάδιο της αρχικής εγκρίσεως των επιχειρησιακών προγραμμάτων, όσο και κατά τα χρονικώς επόμενα στάδια αξιολόγησης της υλοποίησής τους. Οι διαπιστώσεις αυτές ισχύουν, κατά μείζονα λόγο, για σχέδια που εντάσσονται σε συγχρηματοδοτούμενο επιχειρησιακό πρόγραμμα, πρωταρχικός στόχος του οποίου είναι η προστασία, η διαχείριση, η αναβάθμιση και η ανάδειξη του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, και στο οποίο ενσωματώνονται ως αυτοτελής άξονας προτεραιότητας, δράσεις, ενέργειες και πράξεις που αφορούν τον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό και τον εν γένει βιώσιμο σχεδιασμό των χρήσεων γης.

9. Επειδή, όπως εκτέθηκε ήδη, η μελέτη του προσβαλλόμενου γενικού πολεοδομικού σχεδίου είχε υπαχθεί, στο Μέτρο 3.5. “Χωροταξία - Πολεοδομία” του συγχρηματοδοτούμενου Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος 2000 - 2006 της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας του Γ΄ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (βλ. σχετικά την 11562/7.11.2005 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, εκδοθείσα κατ’ επίκληση, μεταξύ άλλων, του κανονισμού ΕΚ 1260/1999 και του ν. 2860/2000). Ως εκ τούτου εξαιρείται, δυνάμει του άρθρου 3 παρ. 9 της οδηγίας 2001/42/ΕΚ, από το πεδίο εφαρμογής της (ΣτΕ 1641/2018), ο δε λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το προσβαλλόμενο ΓΠΣ μη νομίμως δεν υπήχθη στη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
10. Επειδή, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 4526/2013), με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 2 και 3 του ν. 1337/1983 επιδιώκεται, μεν, η ενημέρωση των πολιτών κατά τη διαδικασία σύνταξης ΓΠΣ, το στοιχείο, όμως, αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδης τύπος, υπό την έννοια ότι τυχόν παράλειψή του άγει σε ακυρότητα της όλης διαδικασίας εκπόνησης του ΓΠΣ, δεδομένου ότι οι σχετικές διατάξεις κάνουν λόγο για επιδίωξη συμμετοχής των πολιτών με κάθε πρόσφορο τρόπο (παραθέτοντας ενδεικτικώς κάποιους τρόπους) αλλά χωρίς συγκεκριμένη προβλεπόμενη διαδικασία. Συνεπώς, είναι αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως με

τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας διότι, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 1337/1983, δεν επιδιώχθηκε η συμμετοχή των δημοτών και η διαβούλευση μαζί τους στη διαδικασία που προηγήθηκε της έγκρισης του ΓΠΣ. Σε κάθε περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ενημερώθηκαν εγκαίρως και γνωμοδότησαν όλοι οι αρμόδιοι φορείς σε κάθε στάδιο της μελέτης του ΓΠΣ, ενώ, όπως προκύπτει από το υπ' αριθ. 6264, 9485/11.4.2013 έγγραφο του Δήμου Καρπενησίου, στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Καρπενησίου για την έγκριση του Β1 σταδίου της μελέτης παρευρέθηκε μελετητής που παρουσίασε τη μελέτη και παρείχε διευκρινίσεις επ' αυτής, οι δε συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, με τις οποίες εγκρίθηκαν όλα τα στάδια της μελέτης ήταν ανοικτές στους ενδιαφερόμενους πολίτες, στους οποίους γίνονταν εκ των προτέρων γνωστά τα θέματα που συζητούνταν, διά των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

11. Επειδή, όπως έχει παγίως κριθεί, η εκ του Συντάγματος επιβαλλομένη προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων έχει την έννοια της προστασίας τους ως δασικών οικοσυστημάτων. Αποκλείεται, καταρχήν, η ένταξη δασικού οικοσυστήματος σε οικιστική περιοχή, έστω και αν η ένταξη γίνεται υπό τη μορφή δημιουργίας κοινοχρήστων χώρων που διατηρούν το δασικό τους χαρακτήρα (βλ. ΣτΕ 838/2014 7μ., 3562/2008, 1589/1999, ΠΕ 58/2009, 131/2007, 246/2000). Τα τμήματα δασών και δασικών εκτάσεων, τα οποία γειτνιάζουν με οικισμούς, όταν κατ' εξαίρεση εντάσσονται στο σχέδιο, χάριν της ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού, διατηρούν υποχρεωτικά αναλλοίωτο το δασικό τους χαρακτήρα, απαγορεύεται δε ως προς αυτούς κάθε άλλη χρήση, πλην της κατά προορισμό χρήσης των δασών, ενώ εφαρμόζονται ως προς αυτά οι διατάξεις της δασικής νομοθεσίας (ΣτΕ 838/2014 7μ., 487/2007, 3745/2004). Ειδικότερα, η ένταξη δασών και δασικών εκτάσεων εντός των ορίων οικισμού, καθοριζόμενων κατ' επίκληση του π.δ/τος της 24.4.1985, και δη δασών και δασικών εκτάσεων που βρίσκονται σε αραιοδομημένα ή αδόμητα τμήματα του οικισμού, δεν εξαιρεί τις εκτάσεις αυτές από το πεδίο εφαρμογής των προστατευτικών διατάξεων του Συντάγματος και του ν. 998/1979 (ΣτΕ 5486/2012). Περαιτέρω, όπως έχει γίνει δεκτό από το Δικαστήριο, εντός των Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, τα οποία αποτελούν πρόταση μόνο πολεοδομικής οργάνωσης, δεν αποκλείεται να συμπεριλαμβάνονται δάση και δασικές εκτάσεις (ΣτΕ 1388/2016, 5486/2012, 3745/2004), επί των οποίων, όμως, έχουν εφαρμογή οι προστατευτικές περί δασών διατάξεις του Συντάγματος και του ν. 998/1979. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το επίμαχο ΓΠΣ καθορίζει, στο άρθρο 3.3.1, ως ΠΕΠ, "Περιοχή προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων". Όπως αναφέρεται στο ΓΠΣ αλλά και στην μελέτη του σταδίου Β2 (σελ. 42-43), οι περιοχές προστασίας δάσους καλύπτουν τη μεγαλύτερη έκταση του Δήμου, ενώ τμήμα του ανατολικά βρίσκεται εντός του δικτύου "Natura 2000". Ο καθορισμός της ζώνης αυτής

έχει ως στόχο την προστασία των εκτάσεων δασικού χαρακτήρα προβλέπεται δε ότι για τις επιτρεπόμενες χρήσεις στα δάση και τις δασικές εκτάσεις ισχύουν οι όροι και οι περιορισμοί δόμησης της δασικής νομοθεσίας (ν. 3208/2003 και ν. 998/1979). Στη ζώνη αυτή εντάσσονται επίσης και ορισμένα αγροτεμάχια μη δασικού χαρακτήρα, για τα οποία ορίζονται (άλλες) επιτρεπόμενες χρήσεις. Περαιτέρω, με το ΓΠΣ και τη μελέτη σταδίου Β2 (σελ. 13 - 14) προτείνεται, μεταξύ άλλων, ο προσανατολισμός της περιοχής στην ανάπτυξη εναλλακτικών και φιλικών προς το περιβάλλον μορφών τουρισμού (χειμερινός, ορεινός, περιηγητικός, οικοτουρισμός). Στον χάρτη Π.2.1.α που συνοδεύει το ΓΠΣ (σελ. 491) φαίνεται ότι όλη η περιοχή της Μηλέας, πλην του οικισμού και της οικιστικής επέκτασης, εμπίπτουν στη ζώνη ΠΕΠ - Περιοχή προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων, στα νότια δε αυτής της περιοχής προβλέπεται ζώνη ανάπτυξης δραστηριοτήτων σχετικών με τον εναλλακτικό τουρισμό. Εξάλλου, από τον χάρτη Π3.1.-Π.3.2-Π3.3γ (σελ. 514 του ΓΠΣ) προκύπτει ότι η προτεινόμενη επέκταση του οικισμού της Μηλέας, ο οποίος φέρεται να έχει οριοθετηθεί ως οικισμός κάτω των 2.000 κατοίκων, γίνεται σε περιοχή μη καλυπτόμενη, κατά το μεγαλύτερο τμήμα της, από βλάστηση. Επιπλέον, στο υπ' 4903/214242/5.4.2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας προς το Δικαστήριο, αναφέρεται ότι κατά το στάδιο εκπόνησης του ΓΠΣ δεν τέθηκε στην Υπηρεσία, από τους ενδιαφερόμενους ή από την αρμόδια δασική υπηρεσία, ζήτημα ορίων του "ιδιωτικού δάσους" Μηλιάς. Με τα δεδομένα αυτά, η υπαγωγή του "δάσους της Μηλέας" εντός του ρυθμιστικού πεδίου του επίμαχου ΓΠΣ δεν συνιστά πλημμέλεια του σχεδίου αυτού, η δε προτεινόμενη από το ΓΠΣ επέκταση των ορίων του οικισμού της Μηλέας, δεν θίγει, σε κάθε περίπτωση, τον χαρακτήρα ούτε περιορίζει την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων που τυχόν θα συμπεριληφθούν στην επέκταση αυτή. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της τη φύση του δάσους της Μηλιάς ως ιδιωτικού και παρανόμως προβλέπει την επέκταση του οικισμού σε αυτό, η δε μεταβολή του προορισμού των δασών προβλέπεται μόνο για τα δημόσια και όχι για τα ιδιωτικά δάση, ενώ η ένταξη δασικού οικοσυστήματος σε σχέδιο πόλης αντίκειται στο άρθρο 24 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, αβάσιμος είναι και ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΓΠΣ καθιερώνει χρήσεις γης εντός του δάσους (εναλλακτικός τουρισμός, προστασία γεωργικής γης και κτηνοτροφίας και προστασία αγροτικού τοπίου), οι οποίες θα οδηγήσουν στον αφανισμό του, εφόσον, κατά τα ήδη εκτεθέντα, οι χρήσεις που επιτρέπονται εντός της "Περιοχής προστασίας δάσους και δασικών εκτάσεων" είναι εκείνες που προβλέπονται στη δασική νομοθεσία, η πλησιέστερη δε προς την περιοχή της Μηλιάς χρήση είναι εκείνη του εναλλακτικού τουρισμού, η οποία είναι συμβατή προς τον χαρακτήρα των

εκτάσεων ως δασικών.

12. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΓΠΣ κατά πλάνη περί τα πράγματα εμφανίζει ακίνητο ιδιοκτησίας του δεύτερου αιτούντος ως “διαμερισματικό” και προβλέπει για αυτό την κοινωφελή χρήση ΚΑΠΗ, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, ανεξαρτήτως του ιδιοκτησιακού καθεστώτος συγκεκριμένου ακινήτου, το ΓΠΣ δεν κωλύεται καταρχάς να καθορίσει το εν λόγω ακίνητο ως προοριζόμενο για την εξυπηρέτηση κοινωφελούς χρήσεως η δε ορθότητα της ουσιαστικής εκτίμησης της Διοίκησης ως προς το ότι το συγκεκριμένο ακίνητο είναι το πλέον κατάλληλο για τη χρήση αυτή είναι περαιτέρω ανέλεγκτη από τον ακυρωτικό δικαστή (πρβλ. ΣτΕ 3701/2011). Περαιτέρω, στα στοιχεία που συνοδεύουν τη μελέτη περιλαμβάνεται σημείωμα, στο οποίο αναγνωρίζεται ότι ο οικισμός της Μηλέας δεν έχει διαμερισματικό κατάστημα. Ως εκ τούτου δεν προκύπτει και δεν αποδεικνύεται πλάνη περί τα πράγματα κατά την επιλογή του συγκεκριμένου ακινήτου. Είναι δε διαφορετικό ζήτημα, το οποίο πάντως δεν συναρτάται προς την νομιμότητα της προσβαλλομένης, το γεγονός ότι η Διοίκηση υποχρεούται να εφαρμόσει πλήρως τον πολεοδομικό σχεδιασμό με τροποποίηση του σχεδίου και τυχόν απαλλοτρίωση του ακινήτου, αν αποδειχθεί ότι αυτό ανήκει στην ιδιοκτησία του αιτούντος, ύστερα από την καταβολή πλήρους αποζημίωσης ή, στην αντίθετη περίπτωση, να άρει την επίδικη δέσμευση, εφόσον αυτή παραταθεί πέραν των κατά το Σύνταγμα ανεκτών ορίων (ΣτΕ 3180/2017).
13. Επειδή, προβάλλεται, τέλος, ότι μη νομίμως προτείνεται επέκταση του οικισμού της Μηλέας από 32 σε 80 στρέμματα, δεδομένου ότι ο οικισμός έχει μόλις δέκα κατοίκους. Όπως προκύπτει από τη μελέτη του Β2 σταδίου (σελ. 18, 22-23), ο πληθυσμός στόχου για χρονικό ορίζοντα περίπου 20ετίας (ως το 2028), υπολογίζεται στους 16.000 μόνιμους και 4.500 εποχικούς κατοίκους για όλους τους οικισμούς του Δήμου. Στη μελέτη (σελ. 18) σημειώνεται ότι η οικιστική επέκταση των οικισμών στο Δήμο Καρπενησίου δεν αποτελεί βασική παράμετρο σχεδιασμού, αφού υπάρχουν αδόμητες εκτάσεις σε οριοθετημένες περιοχές που μπορούν να φιλοξενήσουν μελλοντική αύξηση του πληθυσμού. Σημειώνεται επίσης (σελ. 23) ότι για τον υπολογισμό της χωρητικότητας των οικιστικών υποδοχέων επελέγησαν τα κατάλληλα πολεοδομικά σταθερότυπα στα πλαίσια των προδιαγραφών που θέτει η 10788/2004 απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ (Δ’ 285/2004). Στη σελίδα 24 της μελέτης αναλύεται το σκεπτικό με το οποίο προτείνεται η επέκταση δέκα οικισμών, μεταξύ των οποίων και η Μηλέα. Ως γενικά κριτήρια τέθηκαν η υπάρχουσα χωρητικότητα κάθε πολεοδομικής ενότητας, η δυναμικότητα και οι δυνατότητες πληθυσμιακής εξέλιξης, η μορφολογία του ιστού, οι κλίσεις του εδάφους κ.ά. Στον πίνακα Π.2.4.3. (“Θεωρητικός Πληθυσμός Κορεσμού και μικτή οικιστική πυκνότητα οικισμών Δήμου Καρπενησίου”, σελ. 32-33) καταγράφονται η επιφάνεια των οικισμών, οι προτεινόμενες επεκτάσεις και η εκτιμώμενη επιφάνεια κοινόχρηστων -

κοινωφελών χώρων, η οποία έχει υπολογιστεί για τη συνολική επιφάνεια του οικισμού. Στη σελ. 73 της μελέτης αναφέρεται ειδικώς για τη Μηλέα ότι, σύμφωνα με την ΕΣΥΕ 2001, έχει 140 κατοίκους, ενώ αναμένεται να έχει 220 κατοίκους το έτος στόχου (2028) και δίδονται στοιχεία για τη μορφή του οικισμού (χωρίς κανονικότητα, προσαρμοσμένος στις κλίσεις του εδάφους) και για τις ελάχιστες κοινόχρηστες και κοινωφελείς χρήσεις που βρίσκονται στο βόρεια του οικισμού. Ενόψει τούτων, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δοθέντος ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η μελέτη εκθέτει τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η Διοίκηση προκειμένου να προβεί στην επιλογή της συγκεκριμένης επέκτασης, η δε εκτίμηση για την αύξηση του πληθυσμού αποτελεί ανέλεγκτη δικαστικά κρίση της Διοίκησης (πρβλ. ΣτΕ 3702/2011).

14. Επειδή, κατόπιν τούτων η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.